

Samenvatting

Aan de slag met gedrag!

Duurzaam en adaptatiegedrag gemakkelijk en vanzelfsprekend maken

WKR.

Veel Nederlanders vinden het klimaat belangrijk en zijn bereid om zelf bij te dragen. Maar de omgeving maakt het moeilijk om de duurzame of klimaatadaptatie keuze te maken, bijvoorbeeld doordat het onbetaalbaar is of doordat mensen van allerlei kanten gestimuleerd worden om keuzes te maken die niet duurzaam zijn of klimaatrisico's vergroten.

Er zijn veel manieren om de omgeving zo te veranderen dat mensen het duurzame en adaptatiegedrag wél kunnen vertonen. Met duurzaam gedrag bedoelen we consumptiekeuzes en -gedrag die leiden tot minder uitstoot van broeikasgassen, zoals een warmtepomp aanschaffen, tweedehands spullen kopen, of reizen met de trein. Adaptatiegedrag draait om keuzes en gedrag waardoor risico's door klimaatverandering verkleinen, zoals zonwering installeren, zandzakken plaatsen of voldoende drinken tijdens hete periodes. De Rijksoverheid kan burgers er met beleid toe in staat stellen om dit gedrag te vertonen (gedragsbeleid), maar dit vergt andere (combinaties van) beleidsinstrumenten dan die nu worden ingezet.

Gedragsbeleid komt niet goed van de grond door weerstand vanwege politieke overtuigingen en gevestigde belangen. Hoewel gedragsbeleid mensen weerbaarder kan maken tegen klimaatverandering en meer keuzevrijheid kan geven om te handelen in overeenstemming met wat ze belangrijk vinden, zoals duurzaamheid en gezondheid, wordt vaak gesteld dat gedragsbeleid de keuzevrijheid inperkt. Op een aantal onderwerpen is gedragsbeleid voor sommigen daarom bijna onbespreekbaar. Tegelijkertijd laat de overheid toe dat commerciële partijen het gedrag van burgers voortdurend beïnvloeden door bijvoorbeeld reclames. Dergelijke partijen hebben er belang bij dat mensen niet-duurzaam gedrag vertonen, zoals veel consumeren en veel fossiele brandstoffen gebruiken. In het algemeen hebben gevestigde partijen, vooral uit het bedrijfsleven, een luide stem in het publieke debat, en veel interactie met de politiek en de overheid. Dit werkt door in beleidskeuzes.

Het is mogelijk om gedragsbeleid te voeren. Nederlanders verwachten dat de overheid maatregelen neemt om klimaatverandering tegen te gaan en ze steunen klimaatbeleid vaak in sterkere mate dan wordt aangenomen. Ook als het hen direct treft. Voorwaarden zijn wel dat grote uitstoters ook worden aangepakt ('de vervuiler betaalt') en dat beleid niet tot onrechtvaardige verdelingen leidt. Veel burgers zijn nu ontevreden omdat ze vinden dat de regering te veel naar machtige partijen luistert en daarmee de belangen van gewone burgers uit het oog verliest. Ze hebben het idee dat de vervuiler nu niet betaalt. Daarnaast vinden veel Nederlanders dat lage inkomensgroepen onevenredig worden getroffen door klimaatbeleid in het algemeen en gedragsbeleid in het bijzonder. Deze onvrede ondermijnt het maatschappelijk draagvlak voor klimaatbeleid, inclusief gedragsbeleid.

Meer duurzaam en adaptatiegedrag is hoognodig, zodat Nederlanders ook in de toekomst in een gezond, veilig en leefbaar land kunnen wonen. Als Nederlanders meer duurzaam gedrag vertonen, vermindert de uitstoot van broeikasgassen fors. Met een beperkt aantal veranderingen kan 17 megaton CO₂ worden bespaard. Zo komt het behalen van het wettelijke klimaatdoel in 2030 meer binnen bereik. Daarnaast wordt de weerbaarheid van burgers tegen onder meer hogere temperaturen en weersextremen steeds belangrijker, omdat de overheid niet alle risico's kan verkleinen of op zich kan nemen. Goed gekozen gedragsbeleid levert bovendien betaalbaarder en eerlijker klimaatbeleid op, en heeft ook positieve gevolgen voor onder meer de natuur en volksgezondheid.

Maar de Rijksoverheid laat deze kansen liggen. Om het potentieel van gedragsverandering wel te grijpen is effectiever en structureler gedragsbeleid nodig. In dit advies doet de WKR aanbevelingen over hoe beleid effectiever wordt in het veranderen van gedrag en hoe gedragsbeleid structureel een grotere rol kan krijgen.

Aanbevelingen voor effectiever gedragsbeleid

Gedragsbeleid is effectiever als het ingrijpt op belangrijke factoren die keuzes en gedrag bepalen. Omdat keuzes en gedrag door meerdere factoren worden beïnvloed, is een mix van beleidsinstrumenten en maatregelen nodig. Het gaat dan om een mix waarin positieve en negatieve prikkels worden gecombineerd en contraproductieve (perverse) prikkels worden weggenomen. Dit leidt tot de volgende drie aanbevelingen die in *samenhang* zorgen voor effectiever gedragsbeleid.

1. Creëer een omgeving waarin duurzaam en adaptatiegedrag gemakkelijk, betaalbaar, aantrekkelijk en de norm is. Doe dit via ruimtelijk beleid, subsidiëren, keuze-architectuur en informeren.
2. Voer beleid om gedrag te ontmoedigen dat zorgt voor een toename van klimaatrisico's. Doe dit via ruimtelijk beleid, beprijzen, normeren en informeren.
3. Neem contraproductieve prikkels weg die mensen stimuleren om gedrag te vertonen dat bijdraagt aan klimaatrisico's, zoals fossiele subsidies, en reclames en aanbiedingen gericht op consumptie van onder meer vlees, zuivel, benzineauto's en vliegvlagen.

Aanbevelingen voor structureel gedrag

Er zijn verschillende redenen waarom gedrag nu nog niet structureel wordt gevoerd. Dit heeft te maken met de manier waarop de wisselwerking tussen de samenleving, markt en publieke sector is georganiseerd. In dit advies identificeren we een aantal bestaande barrières en geven we drie aanbevelingen hoe deze kunnen worden weggenomen.

4. Maak de invloed van gevestigde machtige partijen transparanter en perk deze in. Betrek maatschappelijke organisaties en burgers beter bij beleidsvorming.
5. Waarborg rechtvaardigheid in beleid gericht op duurzaam en adaptatiegedrag, bijvoorbeeld door (meer) te beprijzen vanaf bovengemiddeld gebruik, progressieve belastingen, of compensatie.
6. Zet het potentieel en de noodzaak van structureel gedrag binnen de overheid op directieniveau op de agenda. Vergroot gedragkennis en -capaciteit op drie verschillende manieren binnen de overheid: basiskennis bij alle dossierhouders, gedragsexperts per departement, en een expertisepunt tussen de departementen.

Het is nu tijd om aan de slag te gaan met gedrag. Het toepassen van deze zes aanbevelingen vraagt om vooronderzoek door beleidsmakers, maar niet altijd om extra wetenschappelijk onderzoek. Er is namelijk al veel kennis beschikbaar. In dit advies illustreren we dit aan de hand van drie voorbeelden: korte afstanden vaker afleggen met de fiets of te voet in plaats van met de auto, duurzamer eten, en de tuin vergroenen.